

DOI <https://doi.org/10.58423/2786-6742/2023-3-358-367>
УДК 656.07

Юлія СТАШЕНКО

к.е.н., доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку та консалтингу
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана,
Київ, Україна
ORCID ID: 0000-0001-6909-4074

Олександр ГАВРИЛОВСЬКИЙ

к.е.н., доцент, доцент кафедри міжнародного обліку і аудиту
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана,
Київ, Україна
ORCID ID: 0000-0003-1358-9646

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД З ПИТАНЬ ТРАНСФЕРТНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ

Анотація. Стаття присвячена актуальним питанням розвитку трансфертного ціноутворення, які визначаються цілою низкою обставин. Метою дослідження є оцінка ризиків трансфертного ціноутворення згідно міжнародного досвіду. Досліджено оцінки ризиків трансфертного ціноутворення на підставі необхідної достовірної інформації, яка має бути одним з важливих факторів при розробці норм документації з трансфертного ціноутворення. Розглянуто використання в різних країнах різних засобів для отримання від платників податків інформації, необхідної для ефективної оцінки ризиків трансфертного ціноутворення. Окреслено проблеми ризиків трансфертного ціноутворення, які виникають та замінюються іншими викликами і новими питаннями; необхідність суттєвої взаємодії платників податків з податковими органами в ході опрацювання ризиків трансфертного ціноутворення, що на сьогодні веде до кращої податкової визначеності і супроводжується прозорістю діяльності підприємства. Розкрито проблеми у відповідності чіткої та обґрунтованої політики трансфертного ціноутворення, ризики і міжнародний досвід з питань трансфертного ціноутворення, який свідчить, що опрацювання ризиків трансфертного ціноутворення (їх встановлення, дослідження, аналіз та оцінка впливу на оподаткування підприємства) займає важливе місце в податковому контролі за трансфертним ціноутворенням та переслідує дві основні цілі: забезпечити належний відбір операцій для здійснення аудиту трансфертного ціноутворення; визначитись із переліком питань для відпрацювання в ході аудиту трансфертного ціноутворення. Охарактеризовано важливість документального оформлення результатів ідентифікації ризиків та процесу здійснення їх оцінки в цілях прийняття подальших управлінських рішень і здійснення контролю, а також подальшого зберігання на випадок виникнення потреби в здійсненні аналізу їх обґрунтованості та відповідності правилам трансфертного ціноутворення. Наведено перспективи подальших досліджень, які полягають класифікації ризиків трансфертного ціноутворення, що є корисними для надання додаткового змісту (контексту) та можливостей ідентифікації потенційних ризиків трансфертного ціноутворення і визначення процесу їх оцінки.

Ключові слова: трансфертне ціноутворення, ризики, оцінка ризиків, обґрунтована політика трансфертного ціноутворення, ідентифікація ризиків, міжнародний досвід.

JEL Classification: M42

Absztrakt. A cikk a transzferár alakulásának aktuális kérdéseivel foglalkozik, amelyeket számos tényező határoz meg. A tanulmány célja a transzferárazás kockázatainak felmérése a nemzetközi tapasztalatok alapján. A cikkben a szükséges megbízható információkon alapuló transzferárazási

kockázatok értékelését végezzük, amely a transferár-dokumentációs normák kialakításának egyik fontos tényezője lehet. Az adófizetőktől származó információk megszerzésére szolgáló különféle eszközök alkalmazása figyelhető meg különböző országokban a transferárazási kockázatok hatékony felméréséhez. Felvázoljuk: a transferárazási kockázatok által felmerülő és más kihívásokkal felváltott problémákat; a transferárazás kockázatainak kidolgozása során az adóalanyok és az adóhatóság közötti jelentős interakció szükségességét, ami jelenleg jobb adóbiztonsághoz vezet és a társaság tevékenységének átláthatóságával jár együtt. Feltárulnak a világos és megalapozott transferár-politikának megfelelő problémák, kockázatok és a transferárazási kérdések nemzetközi tapasztalatai, ami azt mutatja, hogy a transferárazási kockázatok vizsgálata (megállapításuk, kutatása, elemzése és a vállalati adózásra gyakorolt hatásának felmérése) fontos helyet foglal el a transferárak adóellenőrzésében. Ez két fő célt követ: a tranzakciók megfelelő kiválasztását a transferár-ellenőrzéshez; dönt a transferár-ellenőrzés során kidolgozandó kérdések listájáról. A kockázatazonosítás eredményeinek és értékelésének folyamatának dokumentálása fontos a további vezetői döntések meghozatalához és az ellenőrzés lefolytatásához, valamint a további tároláshoz, amennyiben szükséges lenne azok érvényességének és a transferárazás szabályainak való megfelelésének elemzésére. A cikk további kutatási távpontokat ad, amelyek a transferárazási kockázatok osztályozásából fakadnak és amelyek hasznosak a kontextus és potenciális transferárazási kockázatok azonosításának és értékelési folyamatának meghatározásához.

Kulcsszavak: transferár, kockázatok, kockázátértékelés, indokolt transferár politika, kockázat azonosítás, nemzetközi tapasztalat

Abstract. The article is devoted to topical issues of the development of transfer pricing, which are determined by a number of circumstances. The purpose of the study is to assess the risks of transfer pricing according to international experience. Assessments of transfer pricing risks based on the necessary reliable information, which should be one of the important factors in the development of transfer pricing documentation norms, have been studied. The use of various means in different countries for obtaining information from taxpayers, necessary for effective assessment of transfer pricing risks, is considered. The problems of transfer pricing risks are outlined, which develop and change over time and lead to the emergence of new issues and challenges; the need for significant interaction of taxpayers with tax authorities in the course of working out the risks of transfer pricing, which actually leads to the so-called greater tax certainty in exchange for transparency of activity. Problems in accordance with a clear and well-founded policy of transfer pricing, risks and international experience in transfer pricing issues are revealed, which shows that the processing of transfer pricing risks (their establishment, research, analysis and assessment of the impact on the tax base of the taxpayer) occupies a significant place in the processes of tax control over transfer pricing and pursues two main goals: ensure proper selection of transactions for transfer pricing audit; decide on a list of questions to be worked out during the transfer pricing audit. The importance of documenting the results of risk identification and the process of their assessment for the purpose of making further management decisions and carrying out control, as well as further storage in case of the need to analyze their validity and compliance with the rules of transfer pricing, is characterized. Prospects for further research are given, which consist in the classification of transfer pricing risks, which are useful for providing additional content (context) and opportunities for identifying potential transfer pricing risks and determining the process of their assessment.

Key words: transfer pricing, risks, risk assessment, justified transfer pricing policy, risk identification, international experience.

Постановка проблеми. Гострота і складність проблем, пов'язаних з питаннями трансфертного ціноутворення, особливо оцінки ризиків та їх управління, та виявлення їх впливу на економіку, визначило актуальність теми дослідження. Існуюча на сьогодні практика економічно розвинутих країн свідчить про необхідність розширеної (суттєвої) взаємодії платників податків з податковими органами в ході опрацювання ризиків ТЦ, що веде до більшої податкової визначеності в обмін на прозорість діяльності підприємства. Замість того платник податків одержує більшу податкову впевненість на ранній стадії при меншому адміністративному тягарі щодо здійснення традиційних перевірок після подання звітності (документації) про контрольовані операції.

При вивченні даної сфери економіки в зарубіжних та вітчизняних наукових дослідженнях велика увага приділялася оцінці ризикам ТЦ, які в свою чергу є безпосереднім впливом на безліч процесів на мікроекономічному рівні та зрештою визначають внутрішній стан країни.

Проте, суттєві зміни у розвитку світового ринку по трансфертному ціноутворенню ще не отримали всебічного висвітлення у сучасних дослідженнях. На цьому етапі розвитку світового ринку по ТЦ залишається безліч не вирішених питань.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сучасному етапі життя докладне вивчення міжнародного досвіду з питань трансфертного ціноутворення стає дедалі популярнішим, попри це сфера світової економіки досі мало вивчена. У світовій літературі багато приділяється питанню трансфертного ціноутворення. Відомо, що останніми роками спостерігається тенденція до збільшення ролі трансфертного ціноутворення.

Забезпечення ефективності здійснення оцінки ризиків ТЦ на підставі необхідної достовірної інформації має бути одним з важливих факторів при розробці норм документації з ТЦ.

Різні країни використовують різні засоби для отримання від платників податків інформації, необхідної для ефективної оцінки ризиків ТЦ, включаючи: форми для ТЦ; анкети з ТЦ; спільні (узгоджені) підходи з податковими органами; загальні вимоги до документації з ТЦ.

Провідним вченими економістами, такими як: Гречко А.В., Задоя А.О., Макаренко М.І., Савченко Т.Г., Павленко Л.Д., Черевко О.І. та інші, досліджено низку питань пов'язаних із міжнародним досвідом з питань оцінки ризиків трансфертного ціноутворення, але деякі питання ще залишилися маловивченими.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Багато країн підходять до оцінки ризиків ТЦ поступово і мають більш детальну інформацію на кожному етапі оцінки. Для проведення точної та обґрунтованої оцінки ризиків ТЦ податковому органу необхідно достатній обсяг інформації на початкових стадіях аудиту.

Виникають проблеми у відповідності чіткої та обґрунтованої політики ТЦ: неякісна або неповна документація, її відсутність (наприклад нерозкриття (неповне розкриття) інформації про пов'язаних осіб або контролюючих операцій; відсутність чіткої та обґрунтованої політики ТЦ; відсутність відповідальних осіб та фахівців, на яких покладено виконання завдань і функцій, пов'язаних з ТЦ (за відсутності договорів на виконання таких робіт зовнішніми консультантами); відсутність визначення стандартизованих процесів підготовки документації з ТЦ; відсутність визначених джерел інформації (доступу до них), які мають використовуватись для визначення відповідності трансфертної ціни рівню звичайних (ринкових) цін, тощо.

А джерела інформації є ключовими елементами оцінки ризику ТЦ та для такої оцінки можуть та мають бути використані самі різні джерела. Це: документація з ТЦ; надана платником податків інформація на конкретні податкові запити про надання інформації (звернення щодо розкриття інформації); анкети з питань ТЦ, які надсилаються податковими органами платникам податків для заповнення; результати аудиту платника податків минулих років та інша внутрішньовідомча інформація; інформація, отримана в рамках міждержавного обміну інформацією; комерційні бази даних; загальнодоступна інформація про платника податків, у тому числі Інтернет-ресурси, зокрема сайти платників податків; аналітичні звіти з фінансової звітності, цінних паперів; публікації та повідомлення в ЗМІ; дані щодо виданих патентів тощо; інформація щодо пов'язаності осіб тощо; митні дані; інформація, отримана в ході відвідування компанії та/або зустрічей з її персоналом; відомості, отримані за угодами, укладеними з платниками податків про обмін інформацією (з податковими органами) за згодою; інше [6, с.158].

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Визначити роль і значення трансфертного ціноутворення у світовому господарстві, охарактеризувати оцінки ризиків трансфертного ціноутворення у світі, висвітлити фактори, що визначають управління ризиками, виявити перспективи трансфертного ціноутворення, визначити місце України на світовому ринку щодо питань трансфертного ціноутворення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Трансфертне ціноутворення (ТЦ) – це визначення відповідності ціноутворення в операціях, між пов'язаними особами, які, як правило, входять до одного холдингу (групи компаній) або з контрагентами, зареєстрованими в низькоподаткових юрисдикціях, чи контрагентами, які не платять податок на прибуток в своїй юрисдикції.

Під трансфертною ціною слід розуміти ціну, яка встановлюється в господарських операціях між різними учасниками єдиної групи компаній та відповідає принципу «витагнутої руки».

Встановлення ціни в операціях між такими компаніями з урахуванням принципу «витагнутої руки» і має назву трансфертне ціноутворення.

Виникають певні ризики і міжнародний досвід з питань трансфертного ціноутворення свідчить, що опрацювання ризиків трансфертного ціноутворення (їх встановлення, дослідження, аналіз та оцінка впливу) займає значне місце в

податковому контролю за трансфертним ціноутворенням та переслідує дві основні цілі: забезпечити належний відбір операцій (справ/випадків/угод) для здійснення аудиту ТЦ; визначитись із переліком питань для відпрацювання в ході аудиту ТЦ.

Уперше проблеми подвійного оподаткування обговорювалися у 1920 році на Міжнародній фінансовій конференції в Брюсселі. Цього ж року була створена Ліга націй, яка напрацювала перші типові проекти конвенції про уникнення подвійного оподаткування та міжнародного співробітництва в сфері адміністрування податків.

З середини 1950-х років центром міжнародного податкового співробітництва стає Податковий комітет Організації економічного співробітництва та розвитку — ОЕСР.

Типова конвенція про уникнення подвійного оподаткування доходів і капіталу ОЕСР була розроблена у 1963 році. У 1977 році вона була оновлена і діє досі. Саме ця архаїчна модельна конвенція покладена в основу більшості конвенцій про уникнення подвійного оподаткування, стороною якої є Україна.

Так народився план дій ОЕСР та "Великої двадцятки" BEPS, метою якого є протидія агресивному податковому плануванню, боротьба з розмиванням податкової бази і виведенням прибутку з-під оподаткування [1, с.86].

В податковому контролі за ТЦ питання ризиків ТЦ набуло актуальності, про що свідчать розробка та прийняття провідними міжнародними організаціями низки документів з цього питання.

Міжнародні документи щодо трансфертного ціноутворення та управління ризиками [5, с.93]:

- рекомендації ООН (UN) з ТЦ для країн, що розвиваються (UN practical manual on transfer pricing for developing countries, 29 May 2013; Chapter 8 «Audits and risk assessment», 8.3 «Selection of tax-payers for transfer pricing examination: risk assessment»);

- доповідь Загального форуму Європейської комісії з ТЦ (JTPF) щодо ризик-менеджменту (управління ризиками) в ТЦ (Report EU JTPF on transfer pricing risk management, 6 June 2013);

- проект для громадського обговорення Рекомендацій ОЕСР (OECD) із здійснення оцінки ризиків ТЦ (Public consultation: Draft handbook on transfer pricing risk assessment, OECD, 30 April 2013);

- «Білі папери» з документації з ТЦ (White paper on transfer pricing documentation, OECD, 30 July 2013);

- посібник ОЕСР (OECD) «Ефективне вирішення проблем ТЦ» (Dealing effectively with the challenges of transfer pricing, OECD, 2012; Chapter 2 «Selecting the right cases»);

- кодекс поведінки стосовно документації з ТЦ для асоційованих підприємств в Європейському Союзі (Code of conduct on transfer pricing documentation for associated enterprises in the European Union (EU TPD), 2006).

Згідно документів виділяють такі ознаки потенційних ризиків ТЦ: невідповідність фінансових показників (показників рентабельності) їх галузевим

стандартам (за наявності таких стандартів), аналогічним показникам потенційно зіставних компаній та/або результатам діяльності пов'язаних сторін чи загальним результатам діяльності групи підприємств; коливання прибутку (збитку), що суперечать тенденціям ринку, інші необґрунтовані та/або раптові коливання (зміни) прибутку (збитків) (наприклад, раптове зменшення прибутку за відсутності суттєвих причин для цього; постійна/триваюча збитковість філій при загальній прибутковості групи; початок збитковості закордонних дочірніх компаній (представництв) тощо).

Ознаки потенційних ризиків ТЦ: понесення триваючих збитків, отримання незначного прибутку або низької прибутковості інвестицій протягом тривалого часу; значні та тривалі витрати без передбачення отримання надалі прибутків. Надмірні, суттєві боргові зобов'язання та значні відсотки за ними, наявність недостатньої («тонкої») капіталізації (наприклад, заборгованість, що здається вищою за суму, яку підприємству слід було кредитувати, або процентні ставки, які можуть бути вищими за ринкові; внутрішньогрупові позики та гарантії, надані на некомерційній основі; торгівельні дебіторські баланси (дебіторські заборгованості) — внутрішньогрупові, довготермінові, безвідсоткові). Здійснення операцій (участь в операціях як третьої сторони) з пов'язаними особами з низькоподаткових юрисдикцій/офшорних зон/юрисдикцій з режимами «безпечної гавані» або з іншими пільговими податковими режимами та отримання суттєвого, непропорційного доходу чи збитків від здійснення таких операцій; платежі, пов'язані з нематеріальними активами, або відсутність таких платежів: значні платежі за роялті, інші платежі за використання нематеріальних активів та інтелектуальної власності і навпаки — їх передача та використання пов'язаними сторонами без сплати роялті; придбання, створення або вдосконалення (збільшення вартості) нематеріальних активів учасниками групи підприємств та використання таких активів іншими членами групи без здійснення відповідних платежів або на пільгових умовах; виконання компанією на контрактній основі робіт з дослідження та розробки для пов'язаної сторони, особливо тих, розрахунок вартості яких здійснюється методом «витрати плюс» (у цьому випадку податкові органи можуть оскаржити розміри оплати праці й стверджувати, що їх країна робить внесок у створення нематеріальних активів); сплата значних сум внесків за домовленістю (договорами) про покриття витрат на створення інтелектуальної власності [2, 158].

Здійснення операцій із структурами. Створення нових структур, здійснення бізнес-реструктуризацій (наприклад, значна реорганізація групи підприємств з перенесенням комерційної діяльності за кордон), використання інноваційних бізнес-структур компанії/бізнес-моделей діяльності компаній.

Відповідність чіткої та обґрунтованої політики ТЦ. Неякісна або неповна документація або її відсутність; нерозкриття (неповне розкриття) інформації про пов'язаних осіб та контрольованих операцій.

Підходи, які запропоновані ОЕСР до організації розгляду ризиків ТЦ [4, с.35]:

- «знизу вгору» (bottom up) — передбачає дослідження інформації про транскордонні операції, які містять специфічні для МНП та юрисдикцій питання, що зазвичай не зустрічаються за операціями між непов'язаними сторонами і можуть призвести до викривлення розподілу прибутку (збитків) між юрисдикціями;

- «зверху вниз» (top down) — включає в себе оцінку рентабельності операцій групи в юрисдикції в контексті загальної рентабельності групи підприємств з урахуванням розподілу функцій, активів і ризиків, а також бізнес-сектора, в якому вона працює. Якщо рентабельність компанії падає значно нижче очікувань, визначених на основі економічного аналізу, необхідним є подальше дослідження причин цього та питань ціноутворення за значними операціями.

Підходи, які запропоновані ООН до організації розгляду ризиків ТЦ [6, с.159]:

- Трансакційний. Для формування компетенцій та отримання досвіду через навчання без відриву від роботи (на робочому місці) корисним може бути прийняття трансакційного підходу, при якому прості операції, що можуть бути перевірені з меншими витратами (за меншою вартістю), перевіряються в першу чергу.

- Юрисдикційний. Підхід, при якому угоди (операції), укладені з юридичними особами з певних податкових юрисдикцій, є пріоритетними для перевірок. Одним з найважливіших елементів цього підходу є включення до перевірок як прямих, так і непрямих угод (операцій), укладених з такими юрисдикціями, наприклад схем або структур за участю осіб у таких юрисдикціях, завдяки використанню яких у кінцевому підсумку отримано певні переваги. Це вимагає від підрозділу з питань ТЦ встановлення юрисдикцій, які вважатимуться юрисдикціями з підвищеними ризиками, зокрема на підставі податкових ставок, вітчизняних торговельних потоків та внутрішньої економічної політики.

- Ризикоорієнтований. По суті є гібридом перших двох підходів, але може також розглянути інші чинники, ніж юрисдикції пов'язаних сторін або типи операцій.

Для оцінки ризиків, згідно Проекту для громадського обговорення Рекомендацій ОЕСР із здійснення оцінки ризиків ТЦ, здійснюються: узагальнення кількісних даних з податкових декларацій, звітних форм з ТЦ та документації, поданої платником податків; виявлення ймовірних областей високого рівня ризику ТЦ на основі аналітичної обробки кількісних даних; здійснення кількісної оцінки ризику високого рівня; здійснення якісного аналізу інформації та одночасного пошуку і збору додаткових відомостей з відкритих джерел інформації; винесення попереднього рішення щодо доцільності продовження процесу оцінки ризику; здійснення більш поглибленого огляду ризиків, включаючи функціональний аналіз і аналіз порівнянності, на підставі документації; здійснення більш детальної кількісної оцінки потенційних ризиків; початок взаємодії з персоналом платника податків; підготовка проекту звіту (доповіді) про оцінку ризику; винесення рішення щодо доцільності продовження

аудиту (здійснення перевірки), у тому числі рішення щодо переліку питань, на які має бути спрямовано аудит (націлено перевірку); внутрішній огляд і контроль якості процесів оцінки ризиків, у тому числі процесів, які виконуються комітетом з розгляду ризику ТЦ (якщо такий є).

Для оцінки ризиків, згідно Рекомендації ООН з ТЦ для країн, що розвиваються, здійснюються: початковий огляд та ідентифікація потенційних ризиків; здійснення кількісної оцінки ймовірних ризиків високого рівня; здійснення повторного (додаткового) збору відомостей; винесення рішення щодо доцільності продовження процесу оцінки ризику; здійснення більш поглибленого дослідження ризику, включаючи вивчення на високому рівні документації та проведення функціонального аналізу з метою підтвердження початкових висновків; здійснення більш детальної кількісної оцінки ймовірних ризиків; початкова взаємодія з платником податків; винесення рішення щодо необхідності приступити до аудиту (перевірки); оформленого висновками (відгуками/оглядами) фахівців (експертів), групи фахівців (експертів) або спеціального комітету [3, с.48].

Міжнародні організації, які є загально визнаними лідерами з питань розробки підходів та методології із запровадження податкового контролю за ТЦ (ОЕСР, ЈТРФ, ООН), особливу увагу звертають на те, що в результаті здійснення оцінки ризиків ТЦ обов'язково має бути підготовлено відповідний підсумковий документ, який може мати різні назви (наприклад, звіт чи доповідь про оцінку ризиків — у редакції ОЕСР; висновок за наслідками оцінки ризиків — у редакції ООН), однак повинен містити: стислу інформацію про роботу, виконану в ході оцінки ризиків; відомості про встановлені показники (дані), що свідчать про наявність ризиків, і відомості про причини, які призвели до висновку щодо необхідності подальшого аудиту (перевірки). Зокрема, слід зазначити одну або більше ознак ризиків, які привели до висновку, що певне питання має бути детально досліджено в ході подальшої перевірки [6, с.161].

Висновки та перспективи подальших досліджень. З вищевикладеного можна зазначити, що аналіз та оцінка ризиків у сфері ТЦ фактично полягають у: виявленні ознак ризиків у сфері ТЦ; дослідженні виявлених ознак; визначенні операцій, які потребують детальної перевірки; визначенні конкретних питань, що мають бути досліджені в ході аудиту; розробці поступового та практичного плану аудиту окремих операцій; виділенні ресурсів, необхідних для здійснення аудиту.

При цьому слід розуміти, що оцінка ризиків у сфері ТЦ: не є заміною аудиту; рівень її складності має відповідати конкретному податковому органу (наявним можливостям та ресурсам, платникам податків, розвитку податкового контролю за ТЦ); необхідними є зважений підхід, а також наявність команди досвідчених фахівців.

Підходи до ризиків ТЦ мають бути спрямованими насамперед на найсуттєвіші ознаки ризику. Для цього важливо: здійснити оцінку ризиків; визначити шляхи їх ефективної перевірки; впровадити механізми ефективного

та своєчасного вирішення суперечок між платником податків та контролюючим органом.

Ситуація для контролюючих органів і платників податків в ЄС поліпшується шляхом розробки та впровадження: спеціальних інструментів ефективного обміну інформацією; спільних робочих процедур для перевірок в цілому, а також для координації зусиль; загальних стандартних вимог до документації та ефективного механізму вирішення спорів.

Спроба класифікувати ризики ТЦ є корисною для надання додаткового змісту та ідентифікації основних ризиків ТЦ і формулювання процесу їх оцінки. Це може допомогти у визначенні ризику, проведення оцінки та складності ризиків, класифікації відомостей про ризики та ознаки загрози, а також в оцінці ймовірності успіху. Також спроститься виконання процесів оцінки ризиків та надання допомоги у визначенні виправданості відбору операцій до з'ясування якостей та наявності основних ресурсів і експертних знань для здійснення перевірки.

Список використаних джерел

1. Гречко А.В. Механізм трансфертного ціноутворення в Україні як інструмент контролю за операціями між пов'язаними особами. Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». 2016. № 13. С. 85–91. URL: <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/80095>
2. Задоя А.О. Трансфертне ціноутворення у міжнародному бізнесі. Академічний огляд. 2011. № 2 (35). С. 156–163
3. Макаренко М.І. Трансфертне ціноутворення: концептуальні засади та значення для банківських установ. Актуальні проблеми економіки. 2006. № 4 (48). С. 44–51
4. Савченко Т.Г., Павленко Л.Д. Трансфертне ціноутворення як інструмент забезпечення внутрішньобанківської рівноваги. Економічний простір. 2010. № 39. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ekpr/2010_39/Statti/15.pdf
5. Черевко О.І. Трансфертне ціноутворення: теоретичні аспекти та практичне застосування. Економіка і регіон. 2014. № 2 (45). С. 91–96
6. Курілов Є.А. Міжнародний досвід опрацювання та оцінювання контролюючими органами ризиків трансфертного ціноутворення. Вісник Хмельницького національного університету 2021, № 4. С.158-159.

References

1. Hrechko, A.V. “Mekhanizm transfertnoho tsinoutvorennia v Ukraini yak instrument kontroliu za operatsiiamy mizh poviazanyu osobamy” [Transfer Pricing Mechanism in Ukraine as a Tool for Controlling Transactions between Related Parties]. *Ekonomichnyi visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy «Kyivskyi politekhnichnyi instytut»*. 2016. <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/80095> (accessed 29 May, 2023) [in Ukrainian]
2. Zadoia, A.O. “Transfertne tsinoutvorennia u mizhnarodnomu biznesi” [Transfer Pricing in International Business]. *Akademichnyi ohliad*, no. 2 (35) (2011): 156-163 (accessed 01 May, 2023) [in Ukrainian]
3. Makarenko, M.I. “Transfertne tsinoutvorennia: kontseptualni zasady ta znachennia dlia bankivskykh ustanov” [Transfer Pricing: Conceptual Principles and Values for Banking Institutions]. *Aktualni problemy ekonomiky*, no. 4 (48) (2006): 44-51 (accessed 01 May, 2023) [in Ukrainian]

4. Savchenko, T.H., and Pavlenko, L.D. “Transfertne tsinoutvorennia yak instrument zabezpechennia vnutrishnyobankivskoi rivnovahy“ [Transfer Pricing as a Tool to Ensure Intra-bank Equilibrium]. *Ekonomichniyi prostir*. 2010. http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ekpr/2010_39/Statti/15.pdf (accessed 15 May, 2023) [in Ukrainian]
5. Cherevko, O.I. “Transfertne tsinoutvorennia: teoretychni aspekty ta praktychne zastosuvannia“ [Transfer Pricing: Theoretical Aspects and Practical Applications]. *Ekonomika i rehion*, no. 2 (45) (2014): 91-96 (accessed 17 May, 2023) [in Ukrainian]
6. Kurilov YE.A. Mizhnarodnyy dosvid opratsyuvannya ta otsinyuvannya kontrolyuyuchymy orhanamy ryzykiv transfertnoho tsinoutvorennia. *Visnyk Khmel'nyts'koho natsional'noho universytetu* 2021, № 4. S.158-159. (accessed 15 May, 2023) [in Ukrainian]